

„ Pánu se líbí, když všechno co pro něj konáme,
konáme s radostí. „ /sv. Jan Bosko/

Slovo ministrant pochází z latinského „ministrare“, což lze přeložit jako „služebník“.

Z toho vychází i poslání ministrantů, které spočívá ve službě u oltáře. Tato služba má být vykonávána důstojně a zbožně. Dříve pomáhali kněžím u oltáře jen jáhnové.

V Radostíně nad Oslavou slouží u oltáře přes třicet ministrantů. Ale ještě se snad nikdy nestalo, že by se všichni najednou sešli, což je docela škoda. Ministrantují chlapci od předškolního věku až po dospělé.

Ministranti se u nás schází téměř každý pátek (mimo prázdniny) ve farní klubovně či v kostele od 16 hodin. Na **ministrantských schůzkách** probíráme detailně jednotlivé kroky liturgie a seznamujeme se s Misálem. Učíme se znát liturgický rok a vše, co k němu patří.

Odměnou pro nás bývají **společné snídaně** na faře po sobotní mši svaté, ale hlavně vědomí, že se můžeme aktivně zapojit do chodu naší farnosti a tím sloužit Bohu i farníkům.

Velmi obohacující je i „**puťák ministrantů**“, který se letos v naší farnosti konal již podruhé. Letos jsme šli kolem řeky Oslavy, která protéká nádhernou krajinou naší rodné Vysočiny. „Puťák“ se koná zpravidla na počátku letních prázdnin a bývá třídní. Po cestě si musíme nést všechny své osobní věci včetně spacáku, karimatky a stanu. Proto denně neujdeme mnoho kilometrů. Zato máme více času vnímat krásu okolní krajiny a rozjímat nad dokonalostí Božího stvoření. Nechybí však ani čas na hry, koupání a diskuse, které probíhají při četných zastávkách. Velkým obohacením pro mě osobně bývá zjištění, že naše schopnosti a síly jsou značně omezené a že bez Boží milosti toho zvládneme jen velmi málo.

Je opravdu úžasné být ministrantem, chodit pravidelně na mše svaté a stávat se tak živým tělem Kristovým, což píší z vlastní zkušenosti. Pojdte se i vy přidat mezi nás, místo se pro vás u oltáře určitě ještě najde.

Pepa Špaček, vedoucí ministrantů